

**Modlitwa wspólnoty parafialnej Opatrzności Bożej
w pierwszą sobotę miesiąca, 7. stycznia 2017 r.**

dr Wojciech Kosek

**Rozważania prowadzone przez 8 osób:
B, D, G, M – kobiety; J, P, W, Z – mężczyźni.**

Niniejsze opracowanie zostało opublikowane tutaj **8. stycznia 2017 r.**

To see the English translation of this text ← click, please!

(czas rozważań z pieśniami: około 60 min)

Wstęp

(czas tych rozważań: około 14 min)

M Najdroższy Jezu! Oto wybiła godzina naszego pierwszosobotniego miłowania, jakie wraz z Maryją pragniemy ku Tobie skierować. Przed chwilą przyjęliśmy Ciebie w Komunii Świętej, bo Ty bardzo chciałeś przyjść do każdej i każdego z nas... Przyszedłeś i jesteś..., spragniony tego wzajemnego przebywania naszego, patrzenia sobie w oczy, odczytywania tęsknoty za miłowaniem... Pierwsza sobota stycznia, pierwsza sobota Roku Pańskiego 2017, pierwsza sobota na pięć miesięcy przed setną rocznicą objawień Niepokalanej Maryi trojgu pastuszkom w Fatimie: Hiacyncie, Franciszkowi i Łucji... Czas na przygotowanie serc, czas na podejmowanie decyzji, czas otwierania serc i umysłów na dar z Wysoka... Czas łaski... Wraz z Maryją śpiewamy Tobie kolędę. **(1:19)**

Z **Pieśń: Gdy śliczna Panna z refrenem – 1 zwrotka (0:51)**

Z Jezu ukryty pod bielą Przenajświętszej Hostii! Za pięć miesięcy minie sto lat od pierwszego zjawienia się Maryi w Fatimie... 13. maja 1917 roku Matka Twoja ukazała się im jako bardzo piękna, ale smutna z powodu grzechów, jakimi ludzkość obraża Boga w Trójcy Świętej Jedyne... W chwili, gdy kończyło się to pierwsze spotkanie, pastuszkowie ... tak, tak, ... pastuszkowie oddali cześć Tobie, o Chryste, ukryty w Najświętszym Sakramencie. Sługa Boża Łucja, najstarsza z widzących, opisuje to niezwykle doświadczenie i jego okoliczności. Wraz z pastuszkami przeżyjmy je teraz dzięki opisowi Łucji ¹. **(1:04)**

B Łucja relacjonuje, że Maryja na końcu spotkania zapytała: „Czy chcecie ofiarować się Bogu, aby znosić wszystkie cierpienia, które On wam ześle jako zadośćuczynienie za grzechy, którymi jest obrażany, i jako prośba o nawrócenie grzeszników?“, CHWILA CISZY „Czy chcecie ofiarować się Bogu, aby znosić wszystkie cierpienia, które On wam ześle jako zadośćuczynienie za grzechy, którymi jest obrażany, i jako prośba o nawrócenie grzeszników?“ CHWILA CISZY Dzieci odpowiedziały: „Tak, chcemy!“, CHWILA CISZY „Tak, chcemy!“, CHWILA CISZY Maryja, w odpowiedzi na ich zgodę, powiedziała: „Będziecie więc musieli wiele cierpieć, ale łaska Boża będzie waszą siłą!“. CHWILA CISZY „Będziecie więc musieli wiele cierpieć, ale łaska Boża będzie waszą siłą!“ **(1:22)**

W Siostra Łucja dalej pisze o tym tak ²: „Wymawiając te ostatnie słowa (łaska Boża itd.) rozłożyła po raz pierwszy ręce, przekazując nam światło tak silne, jak gdyby odbłask wychodzący z Jej rąk. To światło dotarło do naszego wnętrza, do najgłębszej głębi duszy i spowodowało, żeśmy się widzieli w Bogu, który jest tym światłem, wyraźniej niż w najlepszym zwierciadle. Pod wpływem wewnętrznego impulsu również nam przekazanego, padliśmy na kolana i powtarzaliśmy bardzo pobożnie: «**O Trójco Przenajświętsza, uwielbiam Cię. Mój Boże, Mój Boże, kocham Cię w Najświętszym Sakramencie**»“. **(1:03)**

G „Wymawiając te ostatnie słowa (łaska Boża itd.) rozłożyła po raz pierwszy ręce, przekazując nam światło tak silne, jak gdyby odbłask wychodzący z Jej rąk. To światło dotarło do naszego wnętrza, do najgłębszej głębi duszy i spowodowało, żeśmy się widzieli w Bogu, który jest tym światłem, wyraźniej niż w najlepszym zwierciadle. Pod wpływem wewnętrznego impulsu również nam przekazanego, padliśmy na kolana i powtarzaliśmy bardzo pobożnie: «**O Trójco Przenajświętsza, uwielbiam Cię. Mój Boże, Mój Boże, kocham Cię w Najświętszym Sakramencie**»“. **(0:59)**

G **Pieśń: Gdy śliczna Panna z refrenem – 2 zwrotka (0:51)**

P Jezu! Maryjo! Patrzę na blask bijący z Przenajświętszej Hostii, wpatruję się w światło, które spływa z ołtarza, spoglądam w brzask nowego dnia, rodzący się w żłóbku betlejemskiej grotty... Patrzę i pytam: Jakie światło dociera do głębi mojej duszy? Jaka moc rozprasza mroki mego serca? Jaka miłość porusza moją głębię? Czy oczami wiary widzę siebie w Bogu? Czy widzę miłość, jaką Ty, o ukochany Boże, przenikasz mnie do najtajniejszej głębi mojego „ja“? Czy odczuwam, o Niepokalana Maryjo, przyjazne ciepło Twojej matczynej miłości? **(0:58)**

¹ L. Kondor (red.), *Wspomnienia S. Łucji z Fatimy*, tom I, wydanie VI, Fatima 2007 r., s. 180.

² Tamże, s. 181.

P **Pieśń: *Gdy śliczna Panna z refrenem – 3 zwrotka (0:51)***

D Jezu, nasz Jezus! Patrząc na związek wydarzenia Fatimy z Eucharystią możemy zauważyć, że we *Wspomnieniach* siostra Łucja zapisała bardzo głębokie słowa, wypowiedziane przez jej księdza proboszcza niebawem po zakończeniu objawień w 1917 roku. Łucja pisze tak ³: „Ksiądz proboszcz przeprowadził ze mną ostatni wywiad. Czas wyznaczony na wydarzenia skończył się i proboszcz nie wiedział, co ma o tym wszystkim sądzić. Także on zaczął okazywać swoje niezadowolenie: (0:50)

J – «Po co te tłumy padają na kolana w jakiejś dzikiej zarośli, podczas gdy **Bóg żywy, Bóg naszych ołtarzy w Przenajświętszym Sakramencie, pozostaje sam, opuszczony w tabernakulum?** Po co te pieniądze, które pozostawiają tam pod dębem, jeżeli nie można ukończyć budowy kościoła z powodu braku pieniędzy?». (0:33)

D Dobrze pojęłam jego rozumowanie, ale cóż ja mogłam zrobić? Gdybym była panią tych ludzi, skierowałabym ich z pieniędzmi do kościoła. Nie byłam nią jednak, złożyłam więc Bogu jeszcze i tę ofiarę”. (0:22)

D **Pieśń: *Gdy śliczna Panna z refrenem – 4 zwrotka (0:51)***

Z Ukochany Jezus! Pytanie księdza proboszcza pozostaje wciąż aktualne, mimo że tam, gdzie były dzikie zarośla, wyrosła wspaniała świątynia – sanktuarium fatimskie... Powinniśmy wraz z nim, proboszczem Łucji, Hiacynty i Franciszka, pytać samych siebie: czy potrafimy pośród różnorodnych doświadczeń, wydarzeń i przeżyć religijnych dostrzec Ciebie, o Jezus, ukryty w Tajemnicy tajemnic – w Przenajświętszym Sakramencie? A może, niestety, wciąż żądamy jakichś nowych objawień, które poprowadzą nas nie tylko do kościoła, przed tabernakulum, ale jeszcze głębiej – na trwanie w miłosnym zapatrzeniu w Ciebie po Komunii Świętej? Czy w naszych codziennych relacjach z Tobą, o Chryste, potrafimy zawierzyć nauce Kościoła o **Twojej uprzywilejowanej obecności tu, w Najświętszym Sakramencie**⁴, a zwłaszcza w chwilach naszego z Tobą ścisłego zjednoczenia po Komunii Świętej? **DŁUGA CHWILA CISZY (1:34)**

Z **Pieśń: *Zawitaj Matko Różańca świętego z refrenem – 1 zwrotka (0:39)***

Rozważania do Różańca Świętego
(czas tych rozważań: około 19 min)

Tajemnica pierwsza:
Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

B **Pieśń: *Lulajże Jezuniu z refrenem – 1 zwrotka (0:58)***

B Łk 1,26-38: „W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami». Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!» Wtedy odszedł od Niej anioł”. (2:12)

W Maryja i Anioł... Maryja w ubogim Nazarecie na ziemi, Anioł zaś – posłany przez Boga z wyżyn nieba... O, jakże to przedziwne spotkanie Boskiego wysłańca z człowiekiem... Maryja skoncentrowana na Bogu, Maryja zdolna do odrywania oczu od spraw tej ziemi, Maryja dojrzała odpowiadająca na Dar z Wysoka... Czy ja potrafię odnajdywać czas na modlitwę w godzinach mojego codziennego zabiegania?... Czy potrafię zrobić przerwę w pracy choćby na kilka minut, aby oddać się Jemu, Jego pragnieniu spotykania się ze mną? Czy potrafię zdobywać się na spontaniczność w relacji do Jezusa, mojego Zbawcy? Czy potrafię... i czy chcę naśladować Maryję w miłości do Boga? (1:10)

³ Tamże, s. 103.

⁴ Por. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 1373-1374, a zwłaszcza: „Chrystus Jezus ... jest obecny na wiele sposobów w swoim Kościele ...: w swoim słowie, w modlitwie Kościoła, tam „gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje” (Mt 18,20), w ubogich, chorych, więźniach ... w sakramentach, których jest sprawcą, w ofierze Mszy świętej i w osobie szafarza, ale «zwłaszcza (jest obecny) pod postaciami eucharystycznymi»”.

Tajemnica druga:
Nawiedzenie świętej Elżbiety przez Najświętszą Maryję Pannę

G Pieśń: *Lulajże Jezuniu z refrenem – 2 zwrotka (0:58)*

G Łk 1,39-49 „W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana». Wtedy Maryja rzekła: «Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny. ...». (1:36)

P Maryja i Elżbieta... Spotkanie dwóch kobiet, jakże bliskich nie tylko w wymiarze rodowym, ale i w sprawach nie z tego świata. Maryja – ukrywająca w swoim łonie Jezusa-Mesjasza, Elżbieta – ukrywająca w swoim łonie Jana, poprzednika Mesjasza... O kim i o czym mówią te kobiety? Czy o sprawach błahych, przyziemnych?... Nie, nie, te kobiety rozmawiają o wielkich sprawach – o tych, które dokonują się mocą Boga i zawierającego Mu swoje plany człowieka... Tak, mówią o Bogu i Jego niezwykłych planach zbawczych... Tak, wysławiają Boga, niezawodnego obrońcę tych, którzy są Jemu posłuszni i zdolni do współdziałania z Nim według Jego wymagań... (1:09)

Tajemnica trzecia:
Narodzenie Pana Jezusa w Betlejem

D Pieśń: *Lulajże Jezuniu z refrenem – 3 zwrotka (0:58)*

D Łk 2,1-7: „W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. (...) Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie”. (1:04)

J Maryja, Józef i rodzący się Jezus... Ich troje zdanych na siebie nawzajem, ich troje pozostających w jakże wielkiej zażyłości... Maryja i Józef zauroczeni maleńkim dzieciątkiem, rozpromienieni Tajemnicą ukrytą pod maleńkością Wszechmocnego... O, jakże niezwykła jest ich wzajemna zażyłość... Ich Boska miłość teraz udziela się i nam, zapatrzonym w Przenajświętszą Hostię, umieszczoną na ołtarzu nad betlejemską szopką naszej świątyni... Ich fascynująca miłość zdolna jest udzielić się i nam, potrafi bowiem zespolić ludzi we wspaniałą świątynię Boskiej obecności... Ich miłość staje się teraz i naszym udziałem... (1:06)

Tajemnica czwarta:
**Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej
przez Najświętszą Maryję Pannę i świętego Józefa**

M Pieśń: *Lulajże Jezuniu z refrenem – 4 zwrotka (0:58)*

M Łk 2,21-24: „Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać Dziecię, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał anioł, zanim się poczęło w łonie Matki. Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego”. (0:53)

Z Jezus, niesiony przez Maryję i Józefa, ... i starzec Symeon... Spotkali się, tak, spotkali się w świątyni jerozolimskiej... Spotkanie... jakże długo i tęsknie wyczekiwane przez niego... jakże tęsknie wypatrywane i przez Jezusa... On, starzec służący Panu w Jego świątyni, wie, co to znaczy usilnie prosić Boga o cud... Doczekał się, tak, tak... nie zawiódł go Bóg, nie, nie... Bóg kocha i wysłuchuje, ... Bóg kocha sercem ojca, który przenika pragnienia serc swoich dzieci... A ja?... Czy cenię czas przebywania z Tym, który przychodzi jako Dar z Wysoka... Czy wyczekuję tęsknie na Niego, czy wołam do Nieba o tak wielki dar? O Jezu niesiony przez ręce kapłana ku ustom moim, zbaw mnie od nieoczekiwania na to spotkanie... (1:16)

**Tajemnica piąta:
Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej
przez Najświętszą Maryję Pannę i świętego Józefa**

B Pieśń: *Lulajże Jezuniu z refrenem – 5 zwrotka (0:58)*

B Łk 2,41-47 „Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami”. (1:08)

W Jezus jako młodzieniec i wielu ludzi starszych, uczonych – tych, którzy poświęcają czas, aby spotykać się z Bogiem dzięki darowi Jego spisanego Słowa... Spotkanie Tego, o którym pisali prorocy świętego Izraela... spotkanie z tymi, którzy z pomocą łaski odczytują znaczenie tych Boskich przepowiedni... Pytania uczonych i odpowiedzi Jezusa... Trudne pytania człowieka a bystre odpowiedzi Boga... A ja?... Czy ja potrafię pytać Boga? ... Czy mam czas, aby pytać Boga? A czy potrafię wsłuchiwać się w Jego odpowiedzi? Czy zdobywam się na skupienie serca w chwilach, kiedy jestem z Jezusem w realiach Jego eucharystycznego misterium? (1:08)

W Pieśń: *Lulajże Jezuniu z refrenem – 6 zwrotka (0:58)*

**Rozważanie tajemnicy
ukoronowania Najświętszej Maryi Panny
(czas tych rozważań: około 26 min)**

G Jezu Chryste, Tajemnico Boskiej Obecności, która wypływasz z niezmierzonej głębi Boskiej Trójcy, wielbimy Ciebie! Wielbimy Ciebie wraz z Niepokalaną Maryją, wielbimy wraz ze wszystkimi aniołami i świętymi, wielbimy w czasie eucharystycznego zjednoczenia z Tobą... Posłuszni wezwaniu Kościoła, pragniemy w pierwszą sobotę stycznia 2017 roku głęboko jednoczyć się z Twoją Ofiarą paschalną, o Chryste, jednoczyć głęboko na wzór Maryi. Niepokalana Maryja, będąc dla nas nauczycielką eucharystycznego zjednoczenia z Tobą, wskazuje jednocześnie na konieczność naśladowania Jej cnót w codziennym życiu. (1:05)

G Pieśń: *Bądźże pozdrowiona Hostio żywa* z refrenem – 1 zwrotka (0:43)

P Patrząc wraz z Maryją na Ciebie, Jezu ukryty, rozważać będziemy wybrane cnoty Maryi, stanowiące koronę Jej niezwykłej chwały. Chcemy przy tym spojrzeć z uwagą i na nasze serca, aby odkryć, w czym nie jesteśmy podobni do naszej Matki. Będąc przed Twoim Obliczem, o Panie, pragniemy błagać Ciebie o przemianę tego wszystkiego w nas, co stanowi udrękę dla Twego Serca i dla Serca Maryi. Niech cud przemiany, jakiego doznamy podczas tej adoracji, stanowi prawdziwe pocieszenie i zadośćuczynienie, które winniśmy składać Tobie w hołdzie, o Królu nasz, i jakie winniśmy składać Niepokalanej Królowej. Amen. CHWILA CISZY Tobie wraz z Maryją śpiewamy pieśń (1:11)

P Pieśń: *Jezus malusieńki – 1 zwrotka (0:29)*

D Święty Ludwik Maria Grignion tak o pokorze i posłuszeństwie Maryi pisał w „Traktacie o prawdziwym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny” (nr 53): „Co Lucyfer stracił przez pychę, Maryja odzyskała przez pokorę. Co Ewa zgubiła i zaprzepaściła przez nieposłuszeństwo, Maryja uratowała przez posłuszeństwo. Słuchając węża, Ewa zatraciła siebie wraz ze wszystkimi swymi dziećmi i wydała je w ręce szatana. Maryja przez swą doskonałą wierność Bogu ocaliła siebie i wszystkie swoje dzieci, i poświęciła je Majestatowi Bożemu”. (0:57)

D Pieśń: *Jezus malusieńki – 2 zwrotka (0:29)*

J Bóg rzekł w raju do węża: „Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie i Niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo Jej. Ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę” (Rdz 3,15). Święty Ludwik tak komentuje ten fakt (nr 54): „Bóg wprowadził nie tylko nieprzyjaźń, lecz nieprzyjaźnie, bo nie tylko pomiędzy Maryją i szatanem, ale i pomiędzy potomstwem Najświętszej Dziewicy a potomstwem szatana. Znaczy to, że Bóg wprowadził nieprzyjaźń, odrazę i skrytą nienawiść między prawdziwymi dziećmi i sługami Najświętszej Dziewicy a dziećmi i niewolnikami szatana. (1:00)

M Nie kochają się oni wzajemnie i żadnej nie ma między nimi wewnętrznej łączności. ... Jednakże pokorna Maryja zawsze odnosić będzie nad pysznym szatanem zwycięstwa i tak świetne triumfy, że zetrze jego głowę, siedlisko pychy. Po wsze czasy Maryja odśloni jego wężową złośliwość, odkryje piekielne jego zamysły, unicestwi jego diabelskie zamiary, a osłaniać będzie przed jego okrutnymi pazurami swe wierne sługi do końca wieków. (0:47)

Z Pieśń: *Jezus malusieńki – 3 zwrotka (0:29)*

Z Jednak władza Maryi nad wszystkimi diabłami zabyłśnie w czasach ostatecznych, kiedy to szatan czyhać będzie na Jej piętę, to znaczy: na wierne Jej dzieci i pokorne Jej sługi, które Ona do walki z nim wzbudzi. W oczach świata będą oni mali i biedni, poniżeni, prześladowani i uciskani, podobnie jak pięta w stosunku do reszty członków ciała. Lecz w zamian za to będą bogaci w łaski Boże, których im Maryja obficie udzieli; będą wielcy i możni przed Bogiem; w świętości zostaną wyniesieni ponad wszelkie stworzenie przez swą gorącą żarliwość, a Bóg tak potężnie podtrzyma ich będzie swoją mocą, że **wraz z Maryją głęboką swą pokorą miażdżyć będą głowę diabła i staną się sprawcami triumfu Jezusa Chrystusa.** (1:17)

Z **Pieśń: Jezus malusieńki – 4 zwrotka (0:29)**

B (nr 200) „... wybrani strzegą dróg Najświętszej Dziewicy, swej dobrej Matki, to znaczy naśladowują Ją i dlatego są prawdziwie szczęśliwi i pobożni. Stanowi to niewątpliwie znamię ich przyszłej chwały wiecznej, jak to im ta dobra Matka mówi: **«Błogosławieni, którzy dróg moich strzegą»**, czyli: **szczęśliwi są ci, co z pomocą łaski Bożej ćwiczą się w moich cnotach i co idą śladami mego życia.** (0:43)

B **Pieśń: Jezus malusieńki – 5 zwrotka (0:29)**

W Są oni szczęśliwi za życia dzięki obfitości łask i słodczy, których udzielam im z własnej pełni o wiele obficie niż tym, którzy mnie nie naśladowują tak wiernie. Szczęśliwi są w godzinę śmierci, tak łagodnej dla nich i spokojnej; zazwyczaj wtedy jestem obecna i sama wprowadzam ich do radości wiecznej. Wreszcie szczęśliwi są w wieczności, gdyż żaden z mych wiernych i dobrych sług, za życia naśladowający me cnoty, jeszcze nie zginął”. (0:48)

W **Pieśń: Jezus malusieńki – 6 zwrotka (0:29)**

G Przeciwnie odrzuceni: bywają nieszczęśliwi za życia, w godzinie śmierci i w wieczności, bo nie naśladowują cnot Najświętszej Dziewicy, zadowolając się tym, że czasem wstąpią do jakiegoś bractwa, że odmówią kilka modlitw na Jej cześć lub powierzchownie spełnią jakieś inne pobożne ćwiczenie”. DŁUGA CHWILA CISZY „Przeciwnie odrzuceni: bywają nieszczęśliwi za życia, w godzinie śmierci i w wieczności, bo nie naśladowują cnot Najświętszej Dziewicy, zadowolając się tym, że czasem wstąpią do jakiegoś bractwa, że odmówią kilka modlitw na Jej cześć lub powierzchownie spełnią jakieś inne pobożne ćwiczenie. (1:06)

G **Pieśń: Bóg się rodzi – 1 zwrotka (0:43)**

P Najświętsza Dziewico, moja dobra Matko, jakże szczęśliwi są – powtarzam to raz jeszcze w uniesieniu serca – jakże szczęśliwi są ci, co nie dają się zwieść jakimś do Ciebie fałszywym nabożeństwom i **wiernie strzegą Twoich ścieżek**, Twych rad i rozkazów! Lecz również: jakże nieszczęśliwi i **przekłęci są ci, którzy nadużywając nabożeństwa do Ciebie, nie zachowują przykazań Twego Syna: Przekłęci odstępujący od Twych przykazań!**”. (Ps 119, 21) (0:48)

D Panie Jezu! Święty Ludwik, wielki czciciel Maryi, słowami psalmu 119 przestrzega nas przed złudną pobożnością maryjną, złudną, bo nie związaną z podejmowaniem wysiłku zachowywania Twoich przykazań, Twojego Prawa. Odczytamy teraz kilka fragmentów tego psalmu (wersety 21-48): (0:29)

J „Zgromiłeś pyszałków; przekłęci odstępujący od Twych przykazań! Oddal ode mnie hańbę i pogardę, bo zachowuję Twoje napomnienia. Choć możni zasiadają znawiając się przeciw mnie, Twój sługa rozmyśla o Twoich ustawach. Bo Twoje napomnienia są moją rozkoszą, Twoje ustawy są moimi doradcami. Przyłgnęła do prochu moja dusza: Przywróć mi życie według Twego słowa! Opowiedziałem Ci moje drogi i wysłuchałeś mnie: o Twoich ustawach mię poucz! (0:48)

J **Pieśń: Bóg się rodzi – 2 zwrotka (0:43)**

M Pozwól mi zrozumieć drogę Twych postanowień, abym rozważał Twe cuda. Moja dusza nie zaznaje spoczynku ze zgryzoty: podźwignij mię zgodnie z Twoim słowem! Drogę kłamstwa odwracaj ode mnie, daj mi zaś łaskę Twojego Prawa! Drogę wierności obrałem, pragnąc Twoich wyroków. Lgnę do Twoich napomnień, nie daj mi okryć się wstydem! Biegnę drogą Twoich przykazań, bo czynisz moje serce szerokim. Naucz mnie, Panie, drogi Twoich ustaw, bym strzegł ich aż do końca. (0:50)

Z **Pieśń: Bóg się rodzi – 3 zwrotka (0:43)**

Z Pouczaj mnie, bym Prawa Twego przestrzegał, a zachowywał je całym sercem. Prowadź mię ścieżką Twoich przykazań, bo ja się nimi raduję. Nakłoń me serce do Twoich napomnień, a nie do zysku! Odwróć me oczy, niech na marność nie patrzą; przez swoje słowo udziel mi życia! Spełnij dla sługi Twego swoją obietnicę, daną bojącym się Ciebie. Odwróć moją hańbę, która mnie trwoży, bo Twoje wyroki są pełne dobroci. Oto pożądam Twoich postanowień: według Twej sprawiedliwości zapewnij mi życie! (0:53)

Z **Pieśń: Bóg się rodzi – 4 zwrotka (0:43)**

B Niech zstąpi na mnie, Panie, Twoja łaska, Twoje zbawienie, według Twojej obietnicy, bym mógł dać odpowiedź tym, którzy mnie znieważają, bo polegam na Twoich słowach. Nie odbieraj moim ustom słowa prawdy, bo ufam Twoim wyrokom, a Prawa Twego zawsze strzec będę, na wieki, na zawsze. Chcę kroczyć drogą przestronną, bo szukam Twoich postanowień. O Twych rozkazach chcę mówić w obecności królów, a nie doznam wstydu. I będę się weselił z Twoich przykazań, które miłuję. Wznoszę ręce moje ku Twym przykazaniom, które kocham, i rozważam Twoje ustawy”. (1:00)

B **Pieśń: Bóg się rodzi – 5 zwrotka (0:43)**

W Na zakończenie rozważań nad wybranymi cnotami z korony chwały Maryi rozważmy pewne pouczenie z Katechizmu Kościoła Katolickiego (nr 2478). Pozwoli nam ono nie krzywdzić bliźnich pochopnym sądem, a przez to zapewni prawdziwy pokój między dziećmi Maryi. Katechizm naucza tak: „**W celu uniknięcia wydawania pochopnego sądu** każdy powinien zatroszczyć się, by – w takiej mierze, w jakiej to możliwe – **interpretować w pozytywnym sensie** myśli, słowa i czyny swego bliźniego. **CHWILA CISZY** W celu uniknięcia wydawania pochopnego sądu każdy powinien zatroszczyć się, by – w takiej mierze, w jakiej to możliwe – interpretować w pozytywnym sensie myśli, słowa i czyny swego bliźniego. **(1:14)**

G **Każdy dobry chrześcijanin winien być bardziej skory do ocalenia wypowiedzi bliźniego niż do jej potępienia.** **CHWILA CISZY** Każdy dobry chrześcijanin winien być bardziej skory do ocalenia wypowiedzi bliźniego niż do jej potępienia. **CHWILA CISZY** A jeśli nie może jej ocalić, niech spyta go, jak on ją rozumie; **CHWILA CISZY** A jeśli nie może jej ocalić, niech spyta go, jak on ją rozumie; **CHWILA CISZY** a jeśli on rozumie ją źle, niech go poprawi z miłością; **CHWILA CISZY** a jeśli on rozumie ją źle, niech go poprawi z miłością; **CHWILA CISZY** a jeśli to nie wystarcza, niech szuka wszelkich środków stosownych do tego, aby on, dobrze ją rozumiejąc, mógł się ocalić. **(1:13)**

P W celu uniknięcia wydawania pochopnego sądu każdy powinien zatroszczyć się, by – w takiej mierze, w jakiej to możliwe – interpretować w pozytywnym sensie myśli, słowa i czyny swego bliźniego: Każdy dobry chrześcijanin winien być bardziej skory do ocalenia wypowiedzi bliźniego niż do jej potępienia. A jeśli nie może jej ocalić, niech spyta go, jak on ją rozumie; a jeśli on rozumie ją źle, niech go poprawi z miłością; a jeśli to nie wystarcza, niech szuka wszelkich środków stosownych do tego, aby on, dobrze ją rozumiejąc, mógł się ocalić **(0:59)**

P **Pieśń: Cicha noc – 1 zwrotka (0:58)**

D Ukochany Jezu! Oto dobiega końca nasze dzisiejsze zamyślenie pierwszosobotnie. Jak dobrze być z Tobą i Maryją, jak dobrze trwać przy Tobie, Miłośniku nasz... Przez chwilę ciszy, jak pozostała do apelu Jasnogórskiego, pragniemy otwierać serca na to wszystko, co chcesz każdej i każdemu z nas powiedzieć osobiście... Mów Panie, bo sługa Twój słucha... Amen. **(0:39)**